

øgede Udgiften ved denne Pensionering, men det ærede Medlem maa jo vide, at Staten kommer ikke til at faa forøgede Udgifter, thi Staten yder til Provsterne et Maksimumsbeløb, og det er der ikke Tale om at overskride. Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard kom ind paa mange teoretiske Betragtninger om en Provst, der gaar over til at blive almindelig Præst eller paa anden Maade forlader sin Provstestilling, og om, hvorvidt saa ogsaa Pensionen gaar med i Løbet, men det ærede Medlem maa vide, at Pensionsberegningen sker altid paa Grundlag af de tre sidste Aars Indtægt, og har den paagældende ikke været Provst i de tre sidste Aar, følger der naturligvis ingen Provstepension med, det synes jeg er lige til.

Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard var inde paa Præstegaardene, og jeg skal være den første i Udvalget til at faa en Undersøgelse i Gang af Forholdene vedrørende disse forskellige Præstegaarde, ogsaa disse moderne Præstegaarde, der nu bygges op i Stedet for de gamle store Præstegaarde, de hyggelige Præstegaarde, som den ærede Ordfører for Venstre kaldte dem, hvortil der er knyttet mange Minder.

Gennem en Række Besynderligheder viser dette Lovforslag den højtærede Kirkeministers absolutte Ønske om trods Nedskæring og al anden mørk Tale at komme Provinsens og Landets Præster til Hjælp i den økonomiske Nødstilstand, i hvilken de befinder sig. Hvad angaar Besynderlighederne, har den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kammersgaard) allerede nævnt Forholdet mellem Præsternes og Ledvogternes Boliggodtgørelse, og Besynderligheden kulminerer jo i Punkt 15 i § 1 af Lovforslaget om Præsterne udenfor København, hvorefter der i Kontorholdsgodtgørelse ydes Præster i Købstæderne 800 Kr. og Præster paa Landet 200 Kr. aarlig; alle Købstæderne er slaaet sammen, skønt vi i disse Dage har hørt, hvor forskellige Forholdene er. Men det hele samler sig i det, at den højtærede Kirkeminister virkelig ønsker og udmærket begrunder sit Ønske, at vore Præster skal faa bedre økonomiske Forhold. For at opnaa dette indføres der forskellige Ord, idet der tales om Kontor-medhjælp og om Boliggodtgørelse, men alt det skal man naturligvis se samlet og bedømme ud fra, om Beløbet, naar man lægger Tallene sammen, betegner en Nedskæring eller en Lønforhøjelse. Naar vi foretager disse Beregninger, vil vi se, at en Præst, der staar i 3die Lønningsklasse uden Alderstillæg og med tre Børn, vil faa en forøget Indtægt paa nogle og halvfems Kroner,

staar han i 4de Lønningsklasse, vil han uden Alderstillæg faa en forøget Indtægt paa 116 Kr., og er han endelig ansat i 5te Lønningsklasse, vil han faa en Forøgelse paa 123 Kr. 80 Ø. Det er jo ogsaa en Form for Nedskæring, men for andre Præster er Nedskæringen af en helt anden Karakter, thi tager vi en Præst der staar i 3die Lønningsklasse med 2 Alderstillæg, og som ingen Børn har, faar han en Nedskæring paa 268 Kr., staar han i 4de Lønningsklasse med 4 Alderstillæg, faar han en reel Nedskæring paa 267 Kr., og endelig en Præst, der er ansat i 5te Lønningsklasse med et Trøsttillæg, faar et Minus paa 225 Kr.

For Præsterne i København betyder det herom fremsatte Lovforslag en reel Nedskæring. Det kan naturligvis heller ikke bestrides, at Præsterne i København er noget bedre stillede end Præsterne i Købstæderne og paa Landet. Men det bør ikke overses, at Boligforholdene specielt for Kapellanerne er uhyre vanskelige i København, og ikke mindst af Hensyn til de daarligst stillede Præster i København sympatiserer vort Parti med det Ønske, som hersker i hele Landet om at faa gennemført en Præstelønningslov som Protest mod den Lov, som Lønningskommissionen af 1919 udarbejdede, og den Motivering, den højtærede Minister har givet det foreliggende Lovforslag, viser for første Gang, at det var den største og blodigste Uret mod den danske Præstestand, at Lønningskommissionens Forslag blev gennemført. Derfor er vi selvfølgelig meget villige til at gaa med til en Ændring af dette Forhold, men vi ønsker ikke at kalde det en Nedskæring. Vi vil holde fast ved, at der ude i Befolkningen er en Villie til at fremme Lønningsforholdene for Præsterne. Vi har set, hvorledes Befolkningen er villig til baade at beholde alle de herhenhørende Tjenestemænd, der arbejder ude i Landet, og til at indrømme, at de Indtægter, de har, absolut ikke taaler nogen som helst Nedskæring.

Der er jo ogsaa omtalt andre kirkelige Tjenestemænd baade for Provinsens og for Københavns Vedkommende. Hvad Forholdene i Provinsen angaar, kan vi fuldstændig tiltræde Lovforslaget herom. Med Hensyn til Forholdene i København har jeg allerede omtalt de daarligst lønnede Kapellaner, men for Graverne og Kordegnene i København betyder det herom fremsatte Lovforslag en dobbelt Nedskæring, idet det ikke alene betyder en Nedskæring i Løn, men ogsaa en Deklassering, idet de gaar over fra at være Tjenestemænd til at være honorarlønnede. Som Motivering for, at